

Hvad derimod angaar Ændringsforslagene under Nr. 26 og 29, (som nu ogsaa den sidste ærede Taler (Andersen) omtalte, og som handle om Berettigelsen af flere Udsalgssteder, skal jeg ikke nægte, at det forundrede mig at høre den Maade, hvorpaa den sidste ærede Taler omtalte denne Sag, som om det her gjaldt om at hjælpe det mindre Haandværk og den mindre Industri, thi den ærede Taler omtalte egentlig kun de større Selskaber, Aktieselskaberne. Og jeg har endnu aldrig hørt, at det har gavnet den mindre Haandværker og den mindre industridrivende noget, at han havde Lov til at have flere Udsalgssteder, thi faktisk er Forholdet jo saaledes, at det er de store Haandværkere og de store industridrivende, der ved denne Ret kvæle det mindre Haandværk og ødelægge det komplet. Derfor er det netop et Ønske hos de smaa Haandværkere at faa denne Ret, som de have, men som altsaa er et Gode, som de ikke kunne benytte, ændret saaledes, at den ikke bliver til Skade for dem. Naar det ærede Medlem talte som Fagmand om de store Bagerier, og at deres Interesse netop gik i Retning af at have mange Udsalgssteder, da maa jeg indrømme, at her i Kjøbenhavn f. Eks., hvor en enkelt Bager har indtil 56 Udsalgssteder i flotte Butikker, er det ganske vist til Gavn for denne Mand, men naar der i Stedet for kunde eksistere 56 selvstændige Bagere, var det til Gavn saa vel for Faget, for Standen, som for dem, der derved kom i selvstændig Virksomhed. Og det er det, Udvalgets Flertal har ønsket at støtte, Bestræbelserne for at bevare de selvstændige Hjem, men ikke at give Kapitalister og Aktieselskaber Overvægten over de mindre Haandværkere. — Hvad Slagterne angaar, er akkurat det samme Tilfældet. Den Tale om Ringen, der er dannet, og som skulde passe særlig paa Kjøbenhavn, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Jeg tror, at dersom der er en Ring, der har givet Udbytte af nogen Betydning, vil der nok imellem Slagterne, som jo ere ganske spændstige Folk, baade i Provinserne og i Kjøbenhavn findes Folk, der etablere sig, man behøver ikke at danne Aktieselskaber med mange Kødbutikker rundt omkring for at knuse en saadan Ring. Det er ikke den Slags Bestræbelser, som jeg mener, at dette høje Ting skulde være med til at fremme. Naar man vil bevare de selvstændige Haandværkere og industridrivende, skal det ikke være ved at lave Koncessioner for de store Aktieselskaber, der ofte blive anvendte i et be-

stemt politisk Partis Tjeneste; det have vi set, og det har ikke været til Gavn for de paagældende Fag. Jeg vil derfor meget fra-ræde dette høje Ting at stemme for Mindretallets Forslag om de mange Udsalgssteder, det er en Ret, som netop den mindre Haandværker og Industridrivende føler sig trykket af og derfor ønsker at komme af med.

Saa var der et enkelt Spørgsmaal endnu, som det ærede Mindretal tog Afstand fra, og det er Ændringsforslagene under Nr. 46 og 47 om Næringsbeskatningen i sin Helhed. Det er et af de brændende Spørgsmaal, som for Øjeblikket ere oppe rundt omkring mellem Handelsstandens og Haandværkerkerstandens Udøvere, og naar der bliver sagt, at vi ved Næringslovens Revision ønske at faa Rettigheder, og at vi i det hele taget ønske at blive heldigere stillede, er det maaske netop dette Punkt, man kan pege paa. Men det, vi ønske, er kun at komme til at arbejde under lige Vilkaar med de andre, og det er mærkeligt at høre, at man i de mange Aar — jeg tror 27—28 Aar — der her i Rigsdagen har været forelagt Forslag om Ordningen af disse Skattespørgsmaal, ikke kan komme videre, end til, at man erkender, at det er uretfærdigt, at man ikke kan beskatte alle de paagældende handlende og Haandværkere paa det Sted, hvor de drive deres Forretning, saa stoppe vi op; man erkender, at det er uretfærdigt, men Maaden, hvorpaa vi skulle afhjælpe denne Uretfærdighed, kunne vi ikke blive enige om, og imidlertid vokser Uretfærdigheden mere og mere, idet vi se, at Skattebyrden rundt omkring i Landet stiger i Købstæderne i en ganske betydelig Grad, saaledes at de derværende Handlende og Haandværkere svare indtil 8—9—10 pCt., medens Aktieselskaberne, de forskellige juridiske Personer og de store Fabrikker, som bygge deres Villaer uden for Købstæderne, ikke deltage i de vedkommende Købstæders Byrder. Nu har den meget ærede Ordfører vistnok ganske rigtig, som Mindretallets Ordfører sagde, her konciperet tvende Udkast, som jo for Resten ikke ere ny i hvert Fald ikke for det første Vedkommende, thi allerede i Næringslovkommissionen var jo det principale Ændringsforslag fremme, nemlig Forslaget om at fiksere Afgiften til noget bestemt. Det har ikke vundet Anklang, man har ikke ment, at det var tilstrækkeligt eller godt nok, og det subsidiære Forslag vil nu Mindretallet helst betragte som dødfødt. Ja, det kan jo godt være, at det bliver